

Charlotte
Habersack

MÅ IKKE ÅBNES

BRANDVARM!

GRATIS LÆSEPROVE
DEN

Modtager

TIL INGEN!
HVOR DER ER ET

Adresse

Post

Nemo modtager en mystisk pakke,
hvor der med store bogstaver står:
MÅ IKKE ÅBNES! Og Nemo ... ja, han
åbner selvfølgelig pakken.

Plysbamsen Drago forsvinder i et uopmærksomt øjeblik, og inden længe får Nemo, Oda og Frede selskab af en levende og ildspyende drage! Nemo er fascineret, men vennerne må i en fart få forenet Drago med sin ejer. Der er bare lige et problem ... Den eneste, der kan forvandle Drago til legetøj, befinder sig på Sicilien! Nemo, Oda og Frede begiver sig ud på et brandvarmt eventyr, men pludselig blander Boring Borgerværn sig, og vennerne må lægge en ny plan. Mon Dragos magiske spyt kan hjælpe dem ...?

BOLDEN

Kapitel 1

VERDENS KEDDELIGSTE

FERIE

“I tre uger!” Nemo kunne ikke fatte det. Han brokkede sig højlydt hele vejen hjem til sig selv. Han smuttede gennem hullet i stakittet og styrede mod terrassen, hvor hans forældre sad og spiste morgenmad. Marie efterlod han i sandkassen uden at sige farvel. Oda og Frede fulgte efter ham.

“I tre uger har jeg overvåget hende som en kostbar diamant,” klagede Nemo.

“Vi!” rettede Frede ham.

“Ikke så meget som et sekund har jeg ladet hende ude af syne!”

“Vi!” gentog Frede.

“Jeg har bagt kager i sandkassen, badet hendes dukker og farvelagt hendes malebøger ...”

“Vi!” understregede nu også Oda.

“Okay, så siger vi *vi!*” Nemo stormede forbi sine forældre ind i huset uden at sige hej.

Frede sukkede. Det var ikke første gang, Nemo lyttede mere til Oda end til ham. Men det betød mindre lige nu. De havde helt andre bekymringer! Han nikkede til Nemos forældre og fulgte efter de andre ind i køkkenet. Der satte han sig på en af de høje barstole, der stod foran den lange disk.

Nemo kunne simpelthen ikke falde til ro. “I tre uger har vi vogtet Marie, som var hun en lille baby,” begyndte han igen. Han tog æg og bacon ud af køleskabet. “Og så bliver dragen stjålet nøjagtig i det ene splitsekund, hvor vi er uopmærksomme.”

Oda og Frede nikkede. Det var virkelig til at blive dårlig over. Tre gange havde tyven nu stjålet et stykke legetøj fra et barn og sendt det til ’verdens ende’. Og hver eneste gang var pakken endt hos Nemo.

Denne gang havde de forsøgt at være klogere end

tyven! De havde foræret Marie, Nemos nabo, et plysdyr og brugt hende som lokkedue. De havde håbet på, at tyven ville forsøge at stjæle plysdragen, så de kunne gribe ham på fersk gerning.

Frede sukkede. I tre uger havde de overvåget hvert eneste af Maries skridt. I 21 dage havde de ventet tålmodigt på, at der skulle ske noget – de havde lavet perlekæder og siddet i soppebadet i timevis sammen med Marie. “Det har været verdens kedeligste ferie,” indrømmede han.

“Og det skulle komme fra dig?” Nemo satte larmende en pande på komfuret. “Du skal da i det mindste på overlevelsestur med din far!”

“Åh ja, sikke et held ...” Frede sukkede endnu højere. I modsætning til Nemo var han ikke særlig vild med den slags ferier. At sove i telt, vade gennem floder og klatre i træer var ikke noget for ham.

De tre venners humør var på nulpunktet. Nemo tog et æg og skulle lige til at slå det ud, da hans forældre kom ind i køkkenet.

“Glem ikke løgene, min skat!” sagde Nemos mor og

begyndte at sætte ting i opvaskemaskinen.

Nemo himlede med øjnene. I flere dage havde der været løg i alt, de havde fået at spise. Løg-deller, hakkebøf med løg, løgsuppe ... selv til morgenmad havde hans forældre spist et hjemmebagt løgbrød med spegepølse og masser af ristede løg! Sådan gik det, når der var for mange løg tilovers i deres købmandsbutik.

“Åh manner, jeg kan ikke holde ud at skulle spise flere løg,” stønnede Nemo.

“Eller lugte ...” mumlede Oda, som syntes, at det havde været lidt svært at vænne sig til Nemos kraftige duft de seneste par dage.

“De dejlige løg er alt for gode til at smide ud,” brummede Nemos far.

“Vi er snart i bund,” sagde Nemos mor opmuntrende. “Der er kun 50 kilo tilbage.” Hun pillede kærligt en løgring, der var blevet hængende efter morgenmaden, ud af sin mands skæg. Som alle andre mænd i Boring havde Nemos far ikke barberet sig i ugevis.

“Vi kan lave røræg med løg,” forsøgte Frede. “Det er da også lækkert.” Han tog et løg i hånden og skar det

over. Hans mave knurrede, for de havde endnu ikke fået morgenmad.

“Okay.” Oda kom en klat smør på panden og tændte for komfuret, mens Nemo piskede tre æg.

“Vi tager lige en frisk gåtur op til borgruinen,” annoncerede Nemos mor. “Inge Due fordeler de sidste roller til middelalderfesten. Og far vil så gerne have rollen som borgvagt. Han har jo staturen til det.” Hun klappede fnisende sin mand på maven.

Nemos forældre gik ud ad døren i højt humør. De var knap nok ude af huset, før en tanke slog ned i Nemo. “Venner!” Nemos brune øjne strålede. “Nu, hvor vi ikke længere behøver at overvåge Marie, kan vi også deltage i byfesten. Hvad siger I? Skal vi ikke gå med op til borgen?”

“Det kommer så ikke til at ske!” Frede tørrede et par tårer væk og skubbede de fintsnittede løg ned i det varme fedtstof. “Vi har andre ting at tænke på. Behøver jeg at minde jer om, at tyven har Drago? Han er sikkert ved at trylle den om lige nu, proppe den ned i en kasse og ...”

“Sikke noget møg!” Oda havde brændt løgene på og hev panden væk fra komfuret.

“Pyt med det,” sagde Nemo beroligende. “Vi har masser af løg.”

“Nej, det er ikke det.” Oda så skrækslagen på ham. “Frede har jo ret! Sidste gang åbnede Hasse Hov jo pakken – det må han under ingen omstændigheder gøre denne gang!” Hun fik kuldegysninger ved tanken om, at en levende drage sprang på det flinke postbud ...

Frede var enig med Oda. “Vi må advare ham! Med det samme! Men hvor er han?”

“Jamen han er da oppe på borgen.” Nemo smilede tilfreds. “Ligesom alle de andre ...”